

Kære John Ibsen,

CO-søfart har fremsendt et udkast til artikel til med titlen "Forvirring omkring DIS" og spurgt, om Søfartsstyrelsen eventuelt har kommentarer. Artiklen trykkes i organisationens fagblad og omhandler dispensationer fra kravet om dansk indfødsret givet til tredjelandes skibsførere. Baggrunden er rederiet Torm's ansøgning om dispensation i forbindelse med en række skibe under bygning.

Begrundelsen for den konkrete afgørelse fremgår af Søfartsstyrelsen brev til rederiet og taler for sig selv. Søfartsstyrelsen har derfor ikke kommentarer eller udtalelser til artiklen som sådan. Imidlertid rejser CO-søfarts henvendelse spørgsmål om hjemmelsgrundlaget og forvaltningspraksis i forbindelse med dispensation fravigelse fra nationalitetskravet til skibsførere i forbindelse med nybygninger.

For god ordens skyld vil vi derfor gerne oplyse, at Søfartsstyrelsen træffer afgørelser om dispensation fra besætningslovens krav om indfødsret for søfarende fra tredjelande i medfør af § 19, stk. 2., 2.pkt.

Lov om m skibes besætning blev til i 1997 ved en sammenskrivning af dagældende lov om skibes besætning og sønæringsloven. Efter besætningslovens § 19, stk. 2, pkt. 2's tilblivelse i 1997 opstod der tvivl om dispensationsadgangen alene omfattede adgangen til at få dansk sønæringsbevis, eller om dispensationsadgangen også omfattede adgangen til at føre danske handels- og fiskeskibe. Det blev derfor i forbindelse med ændringen af besætningsloven i 1998 præciseret, at dispensationsadgangen også omfatter samtlige bestemmelser i loven, der indeholder krav om indfødsret.

Den senere lovændring i 2004 skyldes en afgørelse fra EF-domstolen, som betød, at man ikke måtte nationalitetsdiskriminere borgere i EU/EØS, og derfor ikke kunne udelukke disse fra at sejle som skibsførere alene med den begrundelse, at de ikke er danskere. EF-domstolen udtalte, at den omstændighed, at der findes dispensationsmuligheder ikke retfærdiggør regler, der i strid med traktatens bestemmelser. Dvs. regler som indebærer, at en myndighed kan træffe en administrativ beslutning om dispensation er ikke tilstrækkelige. Der var derfor behov for at ændre de danske regler, så der blev givet en direkte åbning for skibsførere fra EU- og EØS-lande, uden de skal søge forudgående dispensation. § 13, stk. 4 er således ikke en bestemmelse, hvorefter man kan give dispensation, idet den fastslår, at der skal laves regler, der undtager EU/EØS borgere fra lovens krav om indfødsret.

Det følger af besætningsloven § 19, stk.2, at Søfartsstyrelsen for inden, der gives dispensation til udenlandske skibsførere fra lovens krav om indfødsret, skal høre de berørte organisationer. Det er Søfartsstyrelsens langvarige praksis at høre de organisationer, hvis medlemmer rekrutteringsmæssigt berøres af dispensationen. Endeligt skal det bemærkes, at det er et almindeligt offentligretligt princip, at en myndighed kan give dispensation for fremtidige forhold på baggrund af en konkret vurdering, hvor dette fx kan have betydning for den transaktion, som skal indgås.

Med venlig hilsen

Hemming Hindborg

BILAG: Søfartsstyrelsens brev til rederiet Torm med afgørelse af dispensationsansøgning.

